

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI [i. e. V]. De Noruegiae regno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

eique non sociorum tantum & comitum, verum suas etiam, vt qui ob religionem à patria crudeliter proscripti essent, miserias demonstrat: & hospitium ac sacra suo more faciendi ac docendi libertatem petit. E contra Lutherani Regem monent, etiam atque etiam caneret sibi ab eiusmodi hominibus, nec ipsorum, qui Papistis multo peiores essent, doctrinam regnum suum infici patere. Præ ceteris *Paulus Nouiomagus* Regis Concionator execrabiles eorum blasphemias de Sacramento altaris & reali corporis ac sanguinis Christi in eo præsentia Dei que omnipotentia pluribus demonsttrauit. *Lascus interim* & *Vienhoisius* Regem vrgeret atque obsecrare non cessabant, & regentis in Lutheranos conuicijs, ipsos tamquam hæreticos & seductores, qui doctrina sua semipapistica & regem & populum perditum irent, increpabant. Eodem etiam aliunde *Anabaptista* & *Trinitarij* quidam accurserant: sed tam hos quam illos Rex edicto quamprimum regno excedere iussit. Mirum est quantum utriusque, *Lutherani scilicet* & *Caluiniste*, in Prophetæ quisque sui auctoritate præsidij sibi quaerierint; quamuis Lutherus iam esset mortuus, Caluius vero adhuc viueret. Lutheranus clamabat, *Lutheri* & *D. Pauli Apostoli doctrinam unam atque eandem esse*. Caluinista contra occinebat (f). *Lutherum hominem fuisse, & errare potuisse*. Tum ille: *Quid tu sis, Lutherum in doctrina errare potuisse, qui primus Euangelij lumen pane extinctum, saculo nostro rursus accendit?* Et si vero Caluinistis quod replicarent non deccat, Lutheranis tamen cedere, & collectis sarcinis aliud migrare coacti sunt. Discedens *Lascus* ad regem scripsit, ad tantæ iniuriæ Deo & Ecclesiæ illatæ violationem, cælum ac terram inuocans. *Ecce* (inquit Auctor Historiæ de Confessione Augustana) *quomodo audaces & temerarij isti homines etiam Reges, Principes ac Magistratus aggrediuntur, ipsorum comitibus sese opponentes*. Idem ait, prudenter regem fecisse, tam malos hospites mature eijciendo: atque optandum esse vt omnes Christiani Principes idem faciant, ne Sacramentarium illud virus longius proserpat. Hæc ille. At postquam *Christianus III.* qui usque ad Anno 1559. regnauit, Hollandis & Angliæ non negocianditantum in regno suo, verum etiam religionem exercendi facultatem concessit, paulatim Caluinismus ibi inualescere cœpit. Toto tamen regno non pauci Catholici etiamnum inueniuntur; quos in oc-

culto sacerdotes sæculari habitu vestiti docent, & consolantur, donec tandem Deus ex hæreseos tyrannide ereptis, veræ & Catholicæ religionis vsu ipsis ac toti regno restituat. Postem equidem hac de re multa ab alijs mihi suggesta speciatim referre; sed quia nouos nostros Euangelicos non tantum reum suarum satagere, verum etiam ad ea quæ in longinquis prouincijs geruntur aures arrigere atque oculos emittere non ignoro (non illaudabili sane zelo, & causa bona esset; vt qui decepti in media perditionis abyssu salutem suam operari se falso sibi persuadent) vocem & calamus contineo, ne ijs qui veram Iesu Christi Ecclesiam in his in locis restauratam cupiunt, periculum aliquod creem.

V. Eadem tempestas & calamitas quæ Daniæ, Noruegiæ quoque affixit ac vehementer concussit. Ingressi primum hæresi Archiepiscopus quidem *Nidrosiensis* magno animo sese vnâ cum populo fidei suæ commisso opposuit: sed tandem manus dedit, partim Danorum violentia, partim alterius Episcopi ignauia & exemplo victus, qui cum è captiuitate euadendi nullam aliam rationem videret, è *Lutheri*, vel potius hæreseos, cuius meretrix illa *Babylonica* in Apocalypsi figura est, calice bibita, vti & plures Canonici & Ecclesiastici, qui libertatem illam vxorem ducendi, & nihilominus interim Ecclesiasticis bonis & dignitatibus fruendi, obujs vlnis amplexi sunt. Res tamen valde mira est, quod etiam si regni huius incolæ iam sexaginta & amplius annos Catholicæ religionis priuati sint exercitio, eius tamen etiam rustici homines, quasi per manus traditam memoriam seruant. Mihi quidem cum multis ex eo regno in nostrum portum appulis sermo fuit, affirmantibus, nunquam isthæc maiorum siue Catholicæ religionis sine multis querimonijs & lamentationibus fieri mentionem; omnesque calamitates & miserias eius mutationi vel profligationi vulgò adscribi. In Noruegia certe postquam fama percrebuit, Sacerdotes quosdam sanctæ & Catholicæ Societatis in Sueciam appulisse (vt sequenti capite ostendam) quamplurimi in mag-

Ccc 2

nam

& Vide repetit. Conf. August.

nam sperere & i sunt, fore ut aliquando in sua quoque patria Catholica religio velut postliminio restitueretur. Sed dies ille arcano Dei arbitrio ad huc reservatur.

Interim illud miraculo non caret, quod Deus passim in rudium illorum & agrestium hominum animis integram & perfectam veram religionis notitiam conservavit: sic ut ideo religiosi scientijs destituti videantur, quo magis fidei & spiritu abundant, & nihil sciendo sint omniscij, quam nihil habeant de quo dubitent, aut quod curiosius indagandum putent vel quod vitijs careant, per quorum gustum seducuntur, qui pereunt. Bene & apposite ad hanc rem Tertullianus ait, *Nihil scire, est omnia scire*. Et Saluator noster ipse divinam hanc suo ore pronuntiavit sententiam. *Beati pauperes spiritu, quia ipsorum est regnum celorum*. Simples fuerunt & rudes homines, qui Christum Salvatorem gratulatorio illo cantico *Osanna*, exceperunt: quum Scribae & Pharisaei, *Crucifige*, Pilato occinescent. Apud rudes & simplices homines, tamquam magis fideles & constantes, religionis Christianae veritas multis in locis tamquam fidei ipsorum commissum depositum mansit. Notat Bellonius, universam Armeniorum nationem etiam postquam Turcarum tyrannide oppressi sunt, in Christiana fide ad nostra usque tempora iuvialibiter persistisse: eoque videri singulari Dei beneficio factam, ut quamvis multae aliae Christianae profiteres nationes Turcarum imperio subiant, soli tamen Armenij Christianorum nomine indigentur, sic ut Armenianum aliquem nominare, idem sit quod nominare Christianum, & si quis Armenianus Mahometismum amplectatur, jam non amplius Armenianus dicatur, sic enim servus ejus diceretur, quae abnegasse noscitur. Sed jam tempus est ut de Daniam viciniam Sueciae regnum trajiciamus.

QVOMODO GVSTAVVS SVE
ciae regno occupato ad faciliorem sui
defensionem religionem
mutavit.

ARGUMENTUM.

CAPIT XV.

- I. *Gustavus Sueciae regnum invadit.*
- II. *Lutheranis locum dat.*
- III. *Infamia Ecclesiasticorum coniugia, & mira con-*

Stantia Religiosorum.

IV. *Gustavus religionem mutat.*

V. *Miserabilis eius exitus.*

IN Sueciae in Haeresis abyssum precipitare status clarius percipitur, cum paulo altius repeto, nempe Suecos circa eadem tempora, quibus Dani, ad fidem Christi Catholicam tempore Carolingorum & Otronum Imp. paulatim adductos, Anno 1130. S. Ericum Regem habuisse, qui Anno 1100 occisus est, & SS. Catalogo adscriptus a Pontifice Romano. Ab eo tempore in Fide Catholica iidem persistere sub Regibus de S. Erici sanguine prognatis usque ad An. 1363. quo Magnus cognomento Smechius, Rex a proceribus ob libidines & tyrannidem pulsus solam Gothiam occidentalem retinuit, in reliqua Suecia succedente Alberto Megapolestem ex Germania Duce, qui Euphemiam Magni praedicti sororem matrimonio iunctam habebat, ex quo porro Reges Sueciae prognati regnarunt, usque ad Christophorum coronatum Upsaliae An. 1438. qui An. 1448. obiit sine prole post quem Carolus Canuti Torde ex alia familia electus a Suecis, Anno regni sui octavo rebellionem ejectus in exilium, locum dedit Christiano seu Christiano I. Danorum Regi, qui viduam Christophori Suecorum Regis matrimonio sibi copularat. Sed & ipse ejectus a Suecis, post septennium revocato Carolo exulante, qui demum Anno 1470. obiit Rege vacuum regnum sine haerede reliquit, quod Daniae Reges Joannes Christiani I. filius atque Christianus II. filius Joannis sibi successive vendicantur, non sine damnis & cladibus ultero citroque datis atque acceptis, donec Christianus II. Rex Daniae, uti capite praecedente narratum est, sententia adversus schismaticos Sueciae proceres Romae latae executor, in visus factus Regno penitus est exclusus Anno 1521. quo iam mali genij, per Lutheri apertum puteum Abyssus, in Septentrione, grassandi acceperant potestatem, nam Christiano in Daniam reverso cura obsidibus, dum incaute obsides custodiuntur, Gustavus Erici Trollij Equitis Aurati (qui cum 60 proceribus, duobus Episcopis, VIII. Novemb. An. 1520. titulo schismatis Stockholmia fuerat occisus) filius, die quodam venarum exire se simulans, assumpto equitis seu stabularij habitu, clanculum aufugit An. 1519. quumque Lubecam pervenisset, quis esset aperiens, ac ciuibus, si eorum ope in patriam reduceretur, tam in expositandis quantis